

ГОРЕ ПОПЕРЕДЖЕНЬ НЕ ДАЄ

Пер. М. Брич

1. Го-ре по - пе - реджень не да-с. Мно-гих не го-
 2. Зна-єм всі ми о-сінь і вес-ну, Ро-ки за-би-
 3. Ско-ро, ско-ро пил зем-них до-ріг, з втом-ле-них ми

то-вих за-ста-с. Та ко-ли зір ві-ри в не-бі
 ра-ють всю кра-су, Та ве - ли - ка ра-дість в не-бі
 от - ря - се - мо ніг, Ве-лич Бо-жу бу-дем ог-ля-

наш, — на - ше го - ре за - сту - па - є Спас.
 всім, — там ні - - хто не бу-де більш ста-рим.
 дать, — Віч-но в не-бі з Бо-гом про-бу-вать.

Лиш від-крив-ши очі на зо-рі, ти пря-муй до То-го, що вго-рі.

Добре нам нав - чи-тись па-м'я-тять, щоб дум-ки й зір в не-бо на-прав-лять.